

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

Nr. 2714—1929.

NICOLAE

Din mila lui Dumnezeu Dreptcredinciosul Episcop al Eparhiei
Vadului, Feleacului și Clujului.

*Iubitului cler și popor al Eparhiei noastre, iubiților și Onoraților Deputați ai Adunării
Eparhiale: Dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Isus Christos!*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În temeiul Art. 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române,
convocăm și prin aceasta declarăm de convocată

ADUNAREA EPARHIALĂ

în biserica ortodoxă română din Cluj, pe **Dumineca a V-a după Paști, a Samari-
nencii, adică 28 Aprilie 1929, la 9 ore antemeridiane**, când se va începe servi-
ciul divin, iar după aceasta va urma deschiderea Adunării, în localul care se
va designa spre acest scop.

Cluj, la 9 Aprilie 1929.

Nicolae Ivan m. p.,
Episcop.

Art. 8. — Toți deputații aleși sunt datori a se înfățișa pe ziua deschiderii Adunării, sau în cazuri grave de împedecare, a-și justifica în scris absența. — Cei prezenți sunt datori a participa la Ședințele Adunării, a lua parte la lucrările ei, a primi alegerile și însărcinările date lor, dela cari numai Adunarea îi poate dispensa. — Deputații, cari nici nu-și justifică absența cu probe demne de crezământ, nici nu se înfățișează la adunare, în decurs de 5 zile dela deschiderea ei, se consideră că au renunțat la mandat. Concediu pe 3 zile poate da președintele, iar pe timp mai îndelungat numai Adunarea. Pe timpul absenței nu se dau diurne. Cererile de concediu se rezolvă îndată.

Ofenziva milenistă.

Într'un recent articol publicat în „Re-nașterea“, referitor la procesul milenist din Cluj, spuneam între altele că întemnițarea vremelnică a unor fruntași mileniști, nu înseamnă distrugerea acestei primejdioase secte, căci au mai rămas încă destui pe dinafară, cari să grijească de răspândirea și întărirea ei.

Și într'adevăr, investigațiile făcute ulterior, confirmă deplin lucrul acesta.

Anarhica sectă a Studenților în Biblie, ascultând de ordine venite de peste hotare și firește nu dela prietenii noștri, nu voiește cu nici un preț să renunțe la propagandă subversivă în țara noastră. Ba astăzi, după un timp de stagnare, în urma neînțelegerilor ivite în sânul ei pe chestiuni de ordin financiar, de conducere, de atitudine față de autoritățile și legile statului în care trăesc, precum și în urma „trădării“ fostului conducător Sima și a altor membrii, — oarecum ca o răzbunare pentru întemnițarea binemeritată a celor ce lucră împotriva statului — cu criminal fanatism și cu îndârjire mai nebună ca ori când a pornit la pustiirea sufletească a satelor noastre.

Și noua ofenzivă milenistă se desfășoară după planuri amănunțit întocmite și studiate de centrala din Magdeburg, unde cetățeanul român L. Szabo din Cluj, reprezintă milenismul dela noi. Țara întregă e împărțită în sectoare, așa că fiecare propagandist milenist își are câmpul său de acțiune bine fixat, în lăuntrul căruia „cu vreme și fără vreme“ lucră la subminarea neamului și statului nostru. Se lucră sistematic și cu diabolică perzistență, trecându-se chiar și la acte de cea mai mare îndrăzneală și sfidare.

Astfel e știut că orice stat de ordine nu poate admite întrunirile unei secte sub orice raport anarhic. În categoria aceasta intră și secta milenistă, față de care nu numai în țara noastră, ci pretutindeni, chiar și în Statele-Unite ale Americii, care totdeauna sunt induse ca exemplu și de libertate religioasă, s'a simțit nevoia să se ia măsuri de restricție și de apărare.

Dar cum mileniștii nu voiesc să știe de legile statului, în Lunia sf. Paști la Târgul-Murăș s'a ținut o mare adunare mile-

nistă. Au participat câteva sute de persoane otrăvite de neroziile dactilografului Rutterford. „Banchetul oficial“ a numărat peste 200 tacâmuri.

Se simțise adevărat nevoia „reîncălzirii convingerilor mileniste“, ca să nu slăbească turma în urma multelor schimbări neplăcute întâmplare în ultimul timp în tabăra milenistă dela noi. S'au săvârșit și 18 botezuri.

Ne miră însă foarte mult faptul, cum s'a putut ține o astfel de întrunire clandestină într'un orașel ca **Târgul-Murăș**, fără ca cei în drept să intervină și să pună la punct pe cei ce calcă legile?! Să căutăm poate explicația în cuvintele conducătorului acelei adunări, **Iacob Beni**, care răspundește vorba că a primit oarecari promisiuni din partea dlui deputat **Adrian Popescu**, că va interveni la minister în favoarea mileniștilor, să nu mai fie „persecutați?!“ Lucrul acesta însă nu-l putem crede, căci pe dl dep. A. Popescu îl știm că a făcut parte din toate corporațiile Bisericii noastre, și peste tot ca bun român nu poate să dea sprijin unei mișcări ce lucră împotriva Bisericii, neamului și statului nostru.

Dar e firesc să ne întrebăm în cazul acesta ce face și on. noastră preoțime? Lasă să intre lupii în staul fără să intervină? Nu crede că-i imperioasa ei datorie să fe-rească de furi sufletele încredințate spre păstorire?

Să nu se uite că mileniștii dela noi se simt atât de stăpâni pe situație, încât trimit propagandiști și peste frontiere. E cazul cetățeanului român I. Kiss, care cu pașaport românesc a plecat în Cehoslovacia, unde de prezent face propagandă milenistă. Acest Kiss, împreună cu C. Szabo (părăsindu-și familiile în America în neagră mizerie) în anul 1911 au venit în Ardeal, aruncând în jud. Murăș prima sămânță milenistă pe teritor românesc, astăzi „bucurându-se de rod bogat“.

Am menționat lucrurile de mai sus pentru a se ști că ne aflăm în fața unei îndârjite campanii de prozelitism milenist, și în consecință avem datorie să luăm cuvenitele măsuri împotriva pescuitorilor în apă tulbure.

O. Bucevschi.

CREAȚIUNEA LUMII

(Urmare).

V. Hexaemeronul și științele naturale.

1. Considerațiuni generale.

Cercetătorul naturii toate adevărurile privitoare la originea lucrurilor din lume trebuie să le citească din marea carte a naturii. Întru cât nu pentru ori cine este ușoară descifrarea acestei cărți, rezultatele cercetătorilor naturaliști trebuiesc privite ca niște ipoteze mai mult, sau mai puțin probabile.

Stabilind încă dela început acest principiu putem afirma următoarele:

a) Între senzul adevărat al sf. scripturi și între rezultatele sigure ale științelor naturale nu poate fi nici o contradicție.

b) Acolo unde totuși ne obvine o contradicție, ori că avem de a face cu un fals rezultat al cercetărilor naturii, ori sf. scriptură nu este interpretată corect.

c) Sf. scriptură nu urmărește înmulțirea cunoștințelor noastre privitoare la natură, ci are un scop religios; vorbește despre lucrurile din natură, nu din punct de vedere științific, ci teologic. După acest propriu punct de vedere își alege și materialul care de multe ori e redat numai fragmentar. Forma expunerii deasemenea nu-i cea științifică, ci cea populară.

„Un caz concret despre felul cum sf. scriptură își alege materialul corăspunzător scopului ei mai înalt, ne îmbie tratatul despre creațiune. Tocmai la începutul acestui tratat ni-se spune în general, că D-zeu a creat cerul și pământul, apoi fără să amintească ceva de mulțimea corpurilor cerești, trece momentan la formarea pământului, și abia mai târziu (în ziua a patra) vorbește despre soare, lună și stele. Vădit este scopul că tratatul voiește să pună raportul acestor corpuri cerești față de pământ într'o adevărată lumină. Punctul de vedere al sf. scripturi nu este heliocentric, ci geocentric, voind să arate cum D-zeu în atotputernicia și înțelepciunea sa a pregătit pământul ca locuință pentru om“.¹⁾

În ceea ce privește forma în care sf. scriptură ne redă expunerile sale, după părerea sf. părinți este orientată după priceperea oamenilor, cari au trăit în timpul

apariției ei și nu după obiectiva stare a lucrurilor.¹⁾

2. Biblia și cosmogonia.

Autorul biblic (Moise) în referatul său despre creațiune ne vorbește despre două creațiuni bine distincte una de alta și anume: a) despre o creațiune generală, prin care D-zeu a adus din neexistență la existență materia, sau substanța cosmică, care cuprinde în ea toate elementele lumii, cuprinde germenii din cari aveau să iasă mai apoi prin Cuvântul lui D-zeu toate lucrurile și ființele din lume; b) despre o creațiune specială prin care D-zeu face întreaga lume văzută în timp de 6 zile, din materia cosmică creată anterior.²⁾

Creațiunea primă sau generală este exprimată prin cuvintele:

„La început a făcut D-zeu cerul și pământul“ Gen. I. 1. Că prin expresiunile „cer și pământ“ avem să înțelegem materia cosmică, se vede din continuarea descrierii privitoare la creațiune, unde se vorbește în special despre creațiunea cerului Gen. I. 6—8 și în special despre creațiunea pământului Gen. 9—10, precum și din Gen. I. 2).

„Și pământul era nevăzut și netocmit și întunec era deasupra adâncului; și Duhul lui D-zeu se purta pe deasupra apei“. (Este evident că în v. 2 nu avem de a face cu pământul precum este descris în

¹⁾ Ieronim (Comm. in Jerem. 28, 10, 11): Multa in Scripturis sanctis dicuntur iuxta opinionem illius temporis, quo gesta referuntur, et non iuxta quod rei veritas continebat (Migne 24, 888).

²⁾ Comoroșan „Dogmatica ortodoxă p. specială“ pag. 278: „Creațiunea generală, sau primă se indică fără îndoielă în c. Sirach 18, 1, unde se zice: „ceea ce viețuește în etern (Dzeu) a creat toate de obște“; iar în c. înțelepciunii lui Solomon 11, 18, unde cetim, că „mâna lui D-zeu a creat lumea din materia cea diformă“, se indică apriat creațiunea specială, sau a doua. Această distingere în referatul lui Moise între creațiunea primă și a doua au făcut-o și părinții bisericești. Așa zice Ipolit (Genes. 1, 6): „În ziua dintâi a creat D-zeu, ce numai a creat, din nimică; iar în zilele celelalte nu a creat din nimica, ci a organizat din ceea ce a creat în ziua cea dintâi“. Și Augustin (Genes. c. Manich. I. cap. 5, 7) zice: „Dintru început a creat materia cea mestecată și neîntocmită, din care au eșit toate, câte s'au ivit după aceea despărțit și organizat. Această materie, socot, că grecii o numesc haos..., această materie diformă, care a creat-o D-zeu din nimic se numește „cerul și pământul“ și se zice la început a făcut D-zeu cerul și pământul nu pentru aceea ca să proiasă atunci în faptă, ci pentru aceea, că au putut să proiasă; chiar așa precum și noi privind la sămânța copacilor, am zice, că aci sunt rădăcinile și puterile, și trupina și fructele și frunzele, apoi am zice aceasta nu pentru aceea, că toate acestea sunt acuma, ci pentru aceea, că toate acestea au să proiasă“.

¹⁾ Specht „Lehrbuch der Apologetik“ p. 128.

v. 9—10, ci cu materia haotică amestecată și nedefinită din care D-zeu a făcut lumea.¹⁾

Creațiunea a doua, creațiunea specială, urmează celei generale. Se începe în referatul biblic prin cuvintele: „Și duhul lui D-zeu se purta pe deasupra apei“ Gen. I. 2^b și se termină prin cuvintele: „Și au săvârșit D-zeu în ziua a șasea lucrurile sale, care au făcut: și s'au odihnit în ziua a șaptea de toate lucrurile sale, care au făcut“ Gen. II. 2.

În ceea ce privește cuprinsul acestei creațiuni citez părerea dlui prof. Mihălcescu,²⁾ care de altfel este identică cu cea a dogmatistilor ort. „Începutul acestei creațiuni Moise ni-l descrie prin cuvintele: „Și Duhul lui D-zeu se purta pe deasupra apei“, ceea ce înseamnă că el *pregătea materia cosmică pentru desfășurarea din care avea să rezulte lumea materială*, care s'a făcut treptat în timp de 6 zile.

În ziua dintâi s'a făcut lumina separându-se de întunec, care până aci învăluia totul. În a doua zi s'a despărțit aerul sau cerul de elementele haotice. În a treia s'a despărțit pământul de apă și a răsărit din pământ vegetațiunea. În a patra zi s'au arătat soarele, luna și stelele. În ziua a cincea au apărut pasările și animalele acvatice, iar în ziua a șasea animalele de uscat și în cele din urmă în chip cu totul deosebit a fost făcut omul.

În vederea unei paralele între Hexameronul biblic și teoriile cosmogonice moderne, conținutul referatului mozaic despre creațiune îl putem reduce la următoarele momente mai importante:

a) Singura existență din eternitate este spiritul absolut (D-zeu).

b) D-zeu creiază nemijlocit materia haotică.

c) D-zeu din materia haotică formează

¹⁾ Comoroșan „Dogm. ort.“ p. specială pag. 278: ibd. Mihălcescu „Dogm. specială“ (cursuri) pag. 304. Aceeașă părere o au și cei mai mulți teologi ai bis. apusene. Amintesc dintre comentatorii mai noi ai Genezei pe: Hummelauer Comment. in Gen. 88; Hoberg „Gen.“ 11; Dier „Gen.“ 6. Notez că mai există și alte păreri deg. teol. Kaulen, Schlögl „Der bibl. Schöpfungsbericht“, p. 5, prin noțiunea „cer“ din Gen. 1: înțeleg lumea spirituală, iar prin noțiunea „pământ“ lumea materială. Seisenberger, Kalt, Hetzenauer, înțeleg prin „cer“ pe ingeri.

²⁾ „Dogmatica specială“ (cursuri) pag. 305 ibd. Comoroșan „Dogm. ort. sp.“ p. 279.

în timp întreaga lume (sistemele solare cu planetele lor).

d) Cosmogonia biblică amăsurat scopului ce-l urmărește este geocentrică, ba am putea spune chiar antropocentrică.

Rezultatul cercetărilor științifice privitoare la originea lumii este formulat într'o seamă de teorii, cari pot fi grupate în: I. *Teorii nebulare*; II. *Teorii planetesimale* și III. *Teorii aglomerative*.

Pentru a putea face o paralelă între învățătura biblică și rezultatele cercetărilor științifice în această direcție este necesară o cunoaștere a diferitelor teorii cosmogonice.

I. Teoriile nebulare.

Atât timp cât părerea lui Ptolomeu (că pământul este centrul lumii, în jurul căruia se învârt toate planetele) stăpâna mințile oamenilor, nu s'a putut forma o idee cosmogonică clară. Abia sistemul lui Kopernicus († 1543) a adus unele noțiuni mai întemeiate privitoare la raportul ce există între diferitele planete. Kepler († 1630) stabilește legea, că toate planetele sunt în continuă mișcare. Newton († 1727) urmând lui Kepler, dovedește cu exactitate, că mișcarea planetelor rezultă din acțiunea alor două puteri, una centripetală, iar cealaltă centrifugală. Puterea centrifugală Newton o atribuie direct lui D-zeu, care a dat-o planetelor încă dela început. Mai târziu în bază de calcule s'a constatat, că aproape toate planetele se învârt în aceeaș direcție și în acelaș plan, și totodată și în jurul propriilor lor axe.

În baza acestor date Kant în opera sa „Allgemeine Naturgeschichte und Theorie des Himmels“ (1775) ajunge la concluzia, că toate planetele existente (incluzive pământul) cândva au format o masă gazoasă enormă, din care în decursul miilor de ani s'au format planetele cu lunile și sateliții lor. Kant a fost deci primul, care a formulat o ipoteză cosmogonică completă.

Mai târziu francezul Laplace în scrierea „Exposition du système du monde“ 1796, cu totul independent de Kant, (se presupune că nici n'a cunoscut scrierea lui) formulează o a doua ipot. cosm. aproape identică cu cea a lui Kant. Așa a ajuns să se vorbească despre o ipot. Kant—Laplace,

cu toate că există și anumite diferențe între cele două. Deg. Kant se ocupă cu formarea întregului univers, pe când Laplace numai cu formarea sistemului nostru solar.

Până pe la mijlocul sec. XIX. ipot. amintită părea ceva intangibil. Era recunoscută și primită de toată lumea. Deodată însă se ridică împotriva-i o seamă de obiecțiuni. E criticată de Ritter, Lemke, Tr. Pfaff, Moulton ș. a. Lumea începe să se îndoiască în ea. Azi, după K. Braun în „Über Kosmogonie vom Standpunkt der christlichen Wissenschaft“ îi evidentiază multele-i erori, nu se mai bucură decât de valoarea unei ipoteze îndoelnice.¹⁾

Dupăce a suferit o seamă de modificări, conținutul ei de azi îl putem reduce la două afirmații categorice: A) La început n'a fost decât o materie gazoasă foarte subtilă, adecă negura primitivă. B) Din această materie s'a format întreg universul (înafară de organisme).²⁾

A) Negura primitivă.

Existența ei se dovedește printr'o seamă de argumente.

1. Cercetările geologice au constatat, că odinioară scoarța tare a pământului, n'a fost așa de groasă precum este azi. Materia fluidă și gazoasă, care și azi este în centrul pământului, înainte cu mii de ani făcea erupțiuni cu mult mai dese și vehemente în scoarța pământului. Din acest fapt s'a tras concluzia, că odinioară pământul a avut o căldură mai mare, care pe încetul s'a tot micșorat, radiind în spațiu, ba a fost un timp când nici nu exista scoarța solidă, ci numai o masă fluidă, care prin răcire a devenit solidă. Iar dacă D-zeu n'a creat în mod nemijlocit scoarța pământului, ci aceea s'a format prin răcirea unei mase fluide anterioare, prin deducție ajungem că și masa fluidă s'a format tot prin răcire dintr'o masă gazoasă, și astfel ajungem la negura primitivă.

2. La acelaș rezultat ajungem pornind dela cercetările făcute asupra soarelui.

Massa solară, abstrăgând dela nucleul ei intern, care eventual este lichid, este azi un imens glob de gaze, așa precum oare când a fost și pământul nostru. Fără îndoială că

cu mii de ani înainte, soarele a fost mai mare și avea o căldură mai urcată. Cu ușurință putem deduce că masa gazoasă care compune azi soarele, cândva cuprindea și planetele, cari azi îl înconjoară.

3. Cercetările asupra întregului sistem planetar ne duc la aceleași concluzii. Sunt cunoscute azi 8 planete mari și peste 600 planete mici, a căror mișcare în jurul soarelui este de o așa natură, încât toate se învârt în acelaș plan și în aceeaș direcție, adecă dela apus spre răsărit, (cu excepția lui Uranos). Dacă presupunem deci, că la început toate planetele au format o unică masă gazoasă, care se estindea până dincolo de cele mai depărtate stele și se învârtea în jurul osiei sale, dela sine urmează ca după desprinderea planetelor din masa gazoasă străveche să continue a se mișca în acelaș plan și aceeaș direcție.

4. În spațiul lumii observăm și azi mai multe globuri nebuloase, unele din ele de dimensiuni chiar mai mari decât a avut cândva globul nostru solar. De aci putem deduce cu toată probabilitatea, că și sistemul nostru înainte cu milioane de ani a fost similar acestor globuri, cari sunt încă în curs de dezvoltare.

Prin urmare e foarte probabil, că sistemul nostru solar, odinioară a fost un imens glob gazos, care se învârtea în jurul osiei sale, ce-i mai mult chiar toate sistemele solare s'au desprins dintr'o singură masă străveche, căci: a) există o analogie între originea sistemului nostru solar, și originea celorlalte; b) spectroanaliza ne dovedește că toate stelele sunt compuse din aceleași elemente chimice, deci au aceeaș origine, sunt desprinse din aceeaș masă; c) și azi mai există globuri cosmice, nebuloase, deci avem și azi încă martori despre originea comună a diferitelor sisteme solare.

B) Dezvoltarea negurei primitive.

1. *Originea soarelui.* Materia primitivă era o nebuloasă uniformă, foarte subtilă, nu putea fi observată, n'avea nici lumină, nici căldură. E întrebarea, cum s'a dezvoltat din această nebuloasă sistemul nostru solar, cu căldura și lumina lui?

În materia primitivă acționau două puteri: atracțiunea și repulsiunea. Celelalte

¹⁾ A. Gockel „Schöpfungsgeschichtliche Theorien“.

²⁾ Jos. Donat „Cosmologia“ p. 240.

precum: puterea coeziunii, puterile chimice, puterea electrică, deși existau, n'au putut desfășura nici o activitate mai pronunțată, decât începând cu timpul când s'au format diferitele corpuri solare.

În urma acțiunii puterii de atracțiune, particulele omogene ale materiei au început să se atragă reciproc, făcându-se o mulțime de centre mai condensate, cari la rândul lor atrag din ce în ce mai multe elemente în jurul lor cu o putere din ce în ce mai intensă. Precum se adună după ploae negurele, formând norași, cari se împreună cu alții până ce ajung să întunece bolta cerească, la fel au început să se adune elementele materiei străvechi, formând centrele, din cari se desvoaltă masa solară.

În momentul când centrele de condensățiune au ajuns să aibă densitatea aerului, au început să fie vizibile, precum sunt azi unele neguri cerești. Trecând densitatea de acest punct, în centrul imensului glob gazos, în urma presiunii, căldura a început să crească, iar întreg globul să lucească, radiind lumină și căldură.

II. Originea planetelor.

Soarele nostru îl vedem înconjurat de o coroană de planete, unele mai apropiate, iar altele mai depărtate de el.

Unde avem să căutăm originea lor? Deslegarea acestei probleme este dependentă de răspunsul dat întrebării: din ce cauză marea masă nebulară a început să se învârtă în jurul osiei sale?

Laplace presupune această mișcare fără ca s'o dovedească, Braun modificătorul ipotezei încearcă s'o explice din următoarele cauze naturale:

În soare, adică imensul glob de gaze, în urma atracțiunii au căzut alte globuri mai mici, lovind globul solar cu vehemență nu însă totdeauna spre centru, ci adeseori într-o latură. În urma unor astfel de lovituri, globul gazos a început să se învârtă în jurul osiei sale.

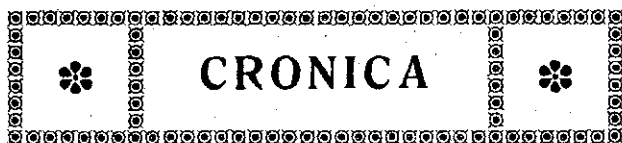
Considerată de știință, suficiența motive adusă începutului mișcării rotative a masei nebulare în jurul axei sale, explică în următoarele feluri formarea planetelor:

Laplace e de părerea, că cu cât a cres-

cut în intensitate învârtirea masei solare în jurul osiei sale, cu atât a crescut și puterea centrifugală, mai ales în regiunea ecvatorială, până ce între năzuința centrifugală și atracțiune s'a putut stabili un echilibru. Așa s'au format în zona ecvatorială unele inele, cari și-au păstrat și pe mai departe mișcarea avută înainte. În aceste inele la rândul său s'au format centre de condensățiune, cari au atras în jurul lor întreaga masă a inelului, constituind noi corpuri. La fel s'au format din singuritele planete sateliții lor. Astfel crede Laplace că se explică atât mișcarea planetelor în jurul soarelui cât și în jurul axei lor proprii.

(Va urma).

Muntean

Știri personale. P. Sf. Sa Episcopul nostru Nicolae, în ziua de 9 Aprilie a plecat la București și se va întoarce în ziua de 14 Aprilie.

Predică în Catedrală. În Dumineca din 14 Aprilie a predicat pr. Dr. Andrei Buzdug, prof. de teologie. — Duminecă, 21 Aprilie va predica pr. Emil Nicolescu, prof. de religie.

Donații. Credincioșii *Bujor Maxim* și soția sa *Vlasiu Nastasia* din com. *Perișor* (Curtuișul-Becleanului) jud. Someș, dăruiesc parohiei noastre din acea comună o grădină și un loc arător. Venițele acestor realități, conform dorinței donatorilor, vor servi pentru augumentarea unei fundațiuni în scopul zidirii unei noi biserici pe grădina donată. După zidirea bisericii, venițele fundațiunii vor servi în scopuri religioase culturale ale parohiei.

— Credinciosul *Muntean Dumitru* din *Ocoliș* jud. Turda, donează parohiei noastre de acolo moșia sa, cu scopul ca venițurile acestei moșii să servească scopuri culturale bisericesti. — Primească marini-moșii donatori și pe această cale mulțumita noastră pentru aceste nobile fapte creștinești.

Consiliul Eparhial

Serbarea Paștilor în Hodac. A doua zi de sf. Paști a servit în biserica ortodoxă

română din Hodac, Utrenia și sf. Liturghie, părintele profesor Dorift Șuteu din Târgu-Mureș, împreună cu părintele nostru Zaharie Lupu. După săvârșirea sf. Liturghii, pr. Șuteu a ținut o înălțătoare cuvântare despre „Învierea Domnului nostru Isus Hristos” și în legătură cu aceasta a amintit despre prorocii mincinoși, cari s’au ivit la periferiile susnumitei comune, îndemnând pe credincioși să n’asculte de acei proroci mincinoși. — Dorim, împreună cu toți credincioșii din comuna Hodac, dlui profesor să trăiască mulți ani ca să poată propovădui cuvântul lui D-zeu. Z. Feier

Din filia Poienele-Reteagului ne vine știrea că în ziua de 25 Martie preotul Aug. Bodea, asistat de încă 3 preoți, a sfințit un clopot și o răstignire. La solemnitate a asistat o mare mulțime de popor. Cu această ocaziune s’au făcut donații din partea credincioșilor în sumă de 2600 Lei.

Deces. În noaptea Învierii Domnului, la ora 12, s’a stins din viață tânăra preoteasă *Cornelia*, soția preotului Teodor *Narița* din parohia Corna. Inmormântarea a avut loc a 3-a zi de Paști, în cimitirul bisericii. Prea on. domn protopop al Abrudului, fiind cam suferind și timpul urât, slujba la înmormântare a fost făcută de către preotul A. Popescu din Roșia-Montană, împreună cu preotul R. Scrobete din Almașul-mare, răs-punsurile fiind date de către corul bisericii ort. din Roșia-Mont. A predicat preotul A. Popescu, despre rolul mamei în familie. Tânăra preoteasă s’a mutat la cele vecinice, la vârsta de 24 ani și după 6 ani de căsătorie, lăsând în urmă 4 copilași, cel mai mare de 5 ani și cel mai mic abia de o săptămână. — Transmitem și pe această cale condolențele noastre nemângâiatului preot, iar pe răposata, Dumnezeu s’o odihnească în pace cu dreptii Săi.

Reforma învățământului teologic urmează să se înlăptuiască în conformitate cu proiectul de lege întocmit de comisiunea instituită de Sf. Sinod și Min. Cultelor. Acest proiect prevede, ca seminariile din vechiul regat, considerate ca tipuri de școală potrivite pentru pregătirea viitorilor preoți, să fie estinse în toate eparhiile. Absolvenții seminariilor nu vor putea fi hirotoniți, decât după absolvarea facultăți-

lor sau Academiiilor teologice, cari deosemena se vor adopta în întreagă țara ca școale superioare. În Ardeal vor fi trei Academii: la Oradea, Sibiu și Cluj. În restul țării se vor înființa Academii la Craiova și Galați.

BIBLIOGRAFIE

Manual de Sectologie. (Aprobat de Sf. Sinod). Diacon Al. Constantinescu. București 1929. Lei 110. — Primejdioasa propagandă deslănțuită de sectari, după războiu, în țara noastră, a determinat Biserica să ia întinse măsuri pentru a pune la adăpost neamul românesc de influențe păgubitoare. În acest scop s’a început și publicarea unei literaturi de combatere, care în decursul ultimilor ani a sporit foarte multumitor. Și cum studiul sectelor s’a introdus și în învățământul teologic, e firesc să apară și manuale de sectologie. Începutul în direcția aceasta l-a făcut profesorul Al. Constantinescu dela Seminarul „Central” București, punând în mâna seminaristilor o bună carte de cunoaștere a întregului material sectologic ce interesează Biserica și țara noastră. Expunerea limpede și temeinică a diferitelor chestiuni, cu indicarea principalelor texte scripturistice, recomandă manualul acesta să fie utilizat de ori-cine se ocupă de combaterea sectelor dela noi.

ob...

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 1330—1929.

CIMITERIILE

Organele sanitare ale statului ne încunoștințează, că în multe comune cimiteriile sunt neglijate, fiind desgrădite și folosite ca pășune pentru vite și porci.

În legătură cu circularele noastre anterioare în această chestiune, atragem atenția organelor noastre parohiale, din comunele cari se simt vizate prin comunicatul de mai sus, ca să ia măsuri urgente pentru îngrijirea cimiteriilor și îngrijirea lor, în conformitate cu dispozițiile legilor civile și bisericești.

În acest scop s'au dat îndrumări și organelor administrative, cari în înțelegere cu parohiile, să reglementeze urgent această chestiune. Ce ne privește pe noi și parohiile noastre, facem răspunzători pe preoți și consiliile parohiale, pentru eventuale neglijențe sau întrelăsări.

Consiliul Eparhial.

Mulțumită publică.

La fondul pentru zidirea Catedralei am mai primit următoarele danii și colecte:

Pr. Iosif Magda din Feneș	5000 L.
Ocolul Silvic, Vaduri-Neamțu	1010 „
Ioan Hațieganu, protopop gr.-cat. Cluj	1000 „
Ocolul Silvic, Sebeș-Alba	800 „
„ „ Chevereșul-mare Timiș	750 „
Ing. Beleanu Ion, Someșul-rece	620 „
Ocolul Silvic, Pucioasa-Dâmbovița	570 „
„ „ Roman	548 „
„ „ Cernăuți	460 „
„ „ Chișinău	410 „
„ „ Strehaia-Mehedinți	380 „
„ „ Nochrich-Sibiu	251 „
„ „ Aninoasa-Muncel	225 „
„ „ Feldioara-Brașov	200 „
„ „ Sibiu	200 „
„ „ Borlești-Satu-mare	200 „
„ „ Baița-Satu-mare	200 „
„ „ Pui-Hunedoara	100 „
„ „ Stoiceni-Argeș	20 „

Total 12.944 L.

Colecta anterioară 4,365.424 L.

Totalul general 4,378.368 L.

Marinimoșilor donatori le exprimăm mulțumita noastră și pe această cale.

Cluj, la 15 Martie 1929.

Consiliul Eparhial

PROTOPOPIATUL ORT.-ROM. AL CLUJULUI

Nr. 1276—1928.

3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei a II-a din CLUJ, se publică concurs cu termen de 30 de zile, socotite dela întâia publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. 32 jug. sesiune parohială.
3. 36.000 Lei chirie.
4. Venitele stolare obicinuite.

Dela candidați se cere cvalificație pentru parohii de cl. I., cu bacalaureat de liceu, preferindu-se cei cu pregătire universitară.

Pe lângă documentele prescrise de regulament, concurenții vor anexa:

1. Certificat dela Consiliul Eparhial că n'au fost pedepsiți și nu stau sub cercetare disciplinară.

2. O declarație că vor ocupa parohia în termenul ce li-se va fixa, în conformitate cu regulamentul.

3. Că vor satisface hotărârilor consiliului parohial, fixate în ședința dela 10 Nov. 1926, p. 1—8. Concurenții din alte eparhii vor anexa un act dela chiriarhul lor, că li se dă voie să treacă în eparhia noastră.

Candidații, cu aprobarea prealabilă a protopopului, pot să se prezinte înaintea credincioșilor, ca să predice și celebreze.

Cluj, la 12 Dec. 1928.

Nicolae Vasiiu, protopop.

Nr. 8168.

A P R O B A T

Din ședința secției bisericești a Consiliului Eparhial, ținută, la 27 Febr. 1929.

Dr. Vasile Sava m. p., Laurențiu Curea m. p.,
prez. adhoc. secretar.

Nr. 185—1929

1—3

CONCURS

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. I. Deag din protopopiatul Luduș, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială, supraedificii economice și grădină.
3. Sesiune parohială 32 jug. pământ cultivabil, 4 jug. pădure și 4 jug. pășune.
4. Una zi de lucru dela fiecare familie.
5. Stola îndatinată.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererea cu documentele necesare oficiului nostru, iar cu prealabila noastră încunoștințare se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

În caz că nu să prezentează concurenți cu cvalificație de cl. I., consiliul parohial poate admite și concurenți pentru parohiile de cl. II.

In înțelegere cu consiliul parohial din Deag.

R. Popa, protopop.